

Abonnement pour un an
300 piastres

Edition spéciale 500 piastres

Adresse:

"IDJTIHAD,, Constantinople

Téléph. St. 865

XXI ème ANNÉE

1926 Juillet 1 — No 207

الاجتهاد

IDJTIHAD

علمی ، ادبی ، اقتصادی مجموعہ

آبونمان : سنہ لکی [۲۴ نسخہ]
تورکیا ایچون ۲ ، خارج ایچون
۳ ، اعلا کاغذلیسی ۵ لیرادر .

ادارہ خانہ سی :

جفال اوغلندہ « اجتهاد ٹوی »

تلفون : استانبول ۸۶۵

یکرمی برنجی سنہ

نومرو ۲۰۷ - ۱ تموز ۱۹۲۶

fortune of one nation constitutes the good fortune of another nation; the interdependence of peoples is inviolable. "An injustice done to a single one is a menace for all".

The purpose of education and instruction ought to be to prepare the individual to be self-reliant and not to rely upon society.

It is necessary to develop and strengthen character more than intelligence.

Courage in deed as much as in word is the eloquence of character.

Art, poetry, music, refine the soul and give it a divine range.

The social crisis can only be averted by promoting agricultural colonization and by changing systems of instruction in such a way as will prevent schools from continuing to be factories in which politicians and wild revolutionaries are produced.

The reasonable purpose of religion is to develop among men the spirit of concord, of love and of mercy. It is better to cease using the remedy when, in place of healing or alleviating, it aggravates the trouble.

Those individuals as well as nations are really strong who know how to defend themselves without resort to violence. Force can indeed precede right but it can never replace it.

One of the chief reasons why the Orient is more backward than the Occident is the position of woman.

The real greatness of a country does not reside in its density of the population, nor in the fertility of its soil, nor in the extent of its territory, nor in the military power of its government, but in the social value of its citizens.

Belief in a Supreme Being who rules the universe according to his own caprice indicates not only enormous credulity but also gives rise to a sad weakness of the human soul, leading it to a helpless inconsistency.

Virtue is a tendency which urges us to do good unto others; the pleasure of which we are deeply conscious in conforming ourselves to it and the moral pain which the destruction of this sublime transport of soul causes, constitute the unique power and sanction of our deeds.

Man is responsible not only for the evil which he does but also for the good which he does not do.

The perfect man is he who is good without

غزل

بارد کهر همیشه بخاک از سحاب ما ،
شد کامور علو جناب از جناب ما .
بخشیم هر چه هست به بیوایکان دهر ،
آواز نیست هیچ نیاید زباز ما .
تا هست درسرای جهان خاطری خراب
جز آه نشنوی توزنار رباب ما . [۰]
از درد دیگران کله مندم و کریه ور ،
این سوز و شکوه نیست ز حال خراب ما .
یک آه کر کشد بسر قبر ما کسی
صد ناله بشنود زدرون تراب ما
منتکشان پرتو مهر سانه ایم ،
افروخته ست ز آتش ما آفتاب ما .
خوابیده کر شویم ، میندار خفته ایم ،
بیدار یست معنی روشن بخواب ما .
در شعله زار عشق چنانیم اسبران
صد آفتاب بوسه زند بر رکاب ما .
کشته ست خیره چشم خرد در مقام انس
از پرتو پیاله خورشید تاب ما .
رویا کند هزار کل از شوره زار یأس
هر قطره چکیده ز جام شراب ما .
بر روی میکشیم سیه بر قمی چو شب
کر از فروغ مهر بیانی نقاب ما .
از ماست وحی و مهبط وحیم ، جبریل
هرگز نکشت محرم راز کتاب ما . [۱]

توقادی زاده

شکيب

THE GUIDING PRINCIPLES OF THE REVIEW "IDJTIHAD,"

Of all the forms of liberty, that of the liberty of conscience is the most essential and the most sacred; "a man who is not free to choose and to declare his belief loses half his soul."

Economic independence is the foundation of every other form of independence, individual, collective, political.

War is no means for the solution of international questions. Every aggressive war is wicked.

It is a capital error to believe that the mis-

[۱] جبریل آیت آور ما حسن سر مدبست

عمرش دلست منزل ام الکتاب ما .

عبدالله جودت - قهریات

الله فکرینک مختلف دورلرده کی تلقیسی

[دوام - ماقبلی، 106 نجی نسخه ده]

بز بوکونده حالا دونکی قدر خسته اولان فلسفه نیک یالکز بعضی وصیتلرینی دیکله مکده یز. حالبوکه، سینه لر دنبری بو وصیتک هیچ بر میراث معقول و مشروعه نه دسترس اولامادق .

۳ - شو حالده حقیقت بولونماش، بولونمایاجق و کورولمیه جک بر کیفیتمی در؟ بو عالمده ایسه یکانه حس ایتدی کمز شیلر، حقیقتلر در. بونی ادرا کده کی تأخیرک سببی حقیقتک کنیدیسی اولمقدن زیاده کندمز. زیرا، انسان هر شیئی بر وحدته ارجاع خسته لغیه معلولدر. بناءً علیه، تدقیق و تعمیق اصوللر مز یا کلشدر. ثانیاً فلسفی مزاجمز، وحدته ارتقا ایچین دائماً کثرتی ترجیح ایدرک، کثرتده مندج حقائقک داها عیسان اولدوغنه ذاهب اولمشدر. بو برنوع وحدت آریم دیرکن کثرتی وحدته فائق و مرجع عد ایتک صورتیه غایه یی شایشیر. مامزه وسیله اولویور. زیرا، بز ظن ایدیورز که مرکب دوشونولمده دن بسیط کشف ایدیلهمز. ثالثاً: انسان خلقة چوق میال اولدوغی فکر وحدتی قاورایه جق

the lure of reward and without the fear of punishment.

The object of high moral culture is to make the respiratory movements of the body.

Capital and labor ought to respect each other mutually and to live in harmony. The tyranny of one ends by destroying at one blow both the oppressor and the oppressed. The one is for the other what the fulcrum is for the lever.

There is only one civilization and that is the inheritance of the great human family.

Nations will assure themselves a more unique and a less dependent existence by becoming more alike in the characteristics of civilization.

The general well-being results from the concentrated efforts of individuals, so the man who can work and produce but pleases himself by existing in inaction should cease to be a legitimate member of Society and should so lose the right to enjoy the product thereof.

Dr Abdullah-Djevdet

قدر مستعد دکدر. زیرا، حیاتک تکاملی، هنوز نقطه قصواسنه واصل اولمادیغی کبی، ذاتاً دوشونمک دیمکده نفسک ایکیشمه سی دیمکدر. بشریت دوشونمیه کنیدیسی تفریق ایتدیگی کوندن بری - مقصد مز ده قارت دکدر - بر درلو حسلرنده، فکرلرنده وحتی یاشایشده یالکز لغه راضی اولاماش، هر شیئی، هر حقیقتی ایکیز تلقی ایتشد. اساس اعتباریه برک، حساس و متفکر بر مخلوق ایچین معین بر مقصدله جاذب اولایلیر. احتمال خلقتی اعتباریه جمعیت حالنده یاشامغه محکوم اولان و کوزونی آچدیغی آندن بری کنیدیسی محیط اولان حیات، بویه بسیط بروحدت مفهومی قاورامیه هنوز امکان بولاماشدر.

۴ - عالمک بیک درلو ایجاباتی ایچنده انسانک اک طبیعی اولارق بولدوغی ایکیلک کنیدیسیله، کنیدی محیط اولان حادته و اشیا عالمی در. [حضرت مولانا]، «روحلر ایکیشر ایکیشر دوزلر ...» [۱] دیور. روحلرک دوشدیگی محبت کربدادی، هیچ شبهه سز وحدت کرد. بادی در. فقط بو کربداد وحدته دوشمک ایچین «دونمک» لازم کلیور.

دیمک که، آنجق کثرت ایچنده بوکلان، کثرتک صوبابی ایچنده چاریمقدن باشی دون وحدته استناد ایدیور. مولانانک سری بر مقصدله آکلاتدیغی شیئی بز تماماً فلسفی تلقی ایتک ایسترز. زیرا، فلسفه تاریخی املا ایدن بیکلرجه فیلسوف و دین واضعلری و بونلره انضمام ایدن بیکلرجه متفکر، هیچ بر زمان هیچ بر حادثه یی، هیچ بر حقیقتی، منفرد بر دستوره منفرد بر ماهیته ارجاع ایدهمه مشدر.

کثرت یولی، ثنائیت طریق یا کلش و مضر بر یولی در؟ خایر. فقط بز اورته ده کثرت و ثنائیته عرض احتیاج ایدن بر حقیقت کوزمه یورز. حللی ایسته دیکمز مسئله بر در واونک صورت حللی کنیدیسنده مندجدر.

۵ - بوثنائی دوشونوش، طبیعتک الهامی اولدوغی قدرده، دینلرک اذهان اوزرنده کی جبار تسلطندن وهر متفکرک دوشوندکلرینه خلق اشتراک ایتدیرمک صورتیه تعلیمی بر شکل آلان افاده لرنده کی تمثالتیدن

[۱] دلسقی مولانا - عبدالله جودت .